

Instant's vil falde ud, dog ingenlunde med nogen Grad af Sandsynlighed vil kunne henregnes til dem, hvor Driften ikke engang skal kunne dække Driftsomkostningerne, men om hvilke det maa bemyndiges, at Staten, hvis den paatager sig en Rentegarantie, foruden dennes Størrelse ogsaa her vilde komme til at tilskyde en Sum for at kunne holde det hele Værk i Gang. En saadan Henpegen paa, at Staten skulde komme til at skyde mere til end Rentegarantien, forekommer mig derfor virkelig at fattes al rimelig Grund, medens der vistnok kan være forskellige Meninger om — det indrømmer jeg — hvor stor eller hvor lille en Deel af Rentegarantien, i hvor faa eller hvor mange Aar, der vil falde Statskassen til Last (Hør!). Naar man siger: „Hør“ til en saadan Indrømmelse af mig, saa maa jeg ogsaa bede om at høre paa mig, naar jeg siger, at Staten maa ansee en saadan Jernbanes Anlæg for at have faa flere indirecte Fordele for hele Landet, at en klog Regjering ikke lægger en altfor stor Vægt paa det directe Tab, som Statskassen, maaskee kun tilsyneladende, derved kan komme til at lide (Hør!); og jeg vil gjøre opmærksom paa, at ligesaa lidt som en Regjering smaaligt beregner, om ogsaa enhver Landevei, som den anlægger, i en Deel Aar vil betale sig, ligesaa lidt skal Staten, stillende sig paa det samme Standpunkt, paa denne Maade beregne, om en Jernbanes Anlæg kunde komme til at koste den noget; thi en Jernbane er slet ikke Andet end en fuldkommere Landevei; og paa samme Maade, som vore Chausseer eller vore bedre Landeveie forholde sig til de slettere Veie, som man havde for hundrede Aar eller længere Tid tilbage, saaledes finder det samme Forhold nu Sted mellem Jernbanen, den meest forbedrede, den lettest og hurtigst til Transport indrettede Landevei og de tidligere Chausseer. Der er saaledes med Hensyn til den foreliggende Lov i det Hele efter min Overbeviisning fra Principets Side Intet at indvende. Derimod er der i een af dens enkelte Paragrapher et Princip udtalt, som jeg ikke kan billige, og som jeg troer, langtfra at tjene til at begrunde sige Foretagenders Fasthed, meget let vil kunne undergrave dem. Man har nem-

lig sagt, at for at bringe den Overenskomst tilveie med det ældre Jernbaneselskab, som maa ansees for høist nødvendig, maa man afvige fra det ældre Jernbaneselskabs Statuter, og man vil indvarsle en Generalforsamling og indrømme eller foreskrive den at komme til en Beslutning paa anden Maade, end der er stipuleret i de med kongelig Approbation vedtagne Statuter. Det forekommer mig at være farligt for et Foretagende, som dog skal grunde sig paa Credit, naar man seer, at man med temmelig stor Lethed kan forandre engang vedtagne Statuter, og der er vist mindre Tilbøjelighed hos Capitalisterne til at sætte deres Capitaler i Foretagender i et saadant Land, hvor Saadant kan ssee. Men jeg troer ikke engang, at en saadan Ændring af Statuterne er nødvendig i det tilsigtede Niemeed, og den ærede Comitee, hvis Betænkning her foreligger, har neppe havt Ret i at troe, at der behøvedes Halvdelen af Actionairenes Tilstedeværelse for at fatte en gyldig Beslutning i det omhandlede Tilfælde, eller med andre Ord, at det Spørgsmaal, hvis Løsning her skulde komme under Ventilation, hørte hen under Statuternes § 86. Jeg troer ikke, at her handles saaledes om det ældre Selskabs Opøsning, at § 86 i Statuterne skal anvendes i dette Tilfælde. Jeg troer derimod, at naar et Tilfælde som dette foreslægges Generalforsamlingen til Beslutning, vil det snarere høre ind under Statuternes § 33 Lit. c, hvor der handles om en Forandring af de tidligere Statuter, hvortil der kun udfordres en Fjerdedeel af Actiernes Repræsentation, og at $\frac{2}{5}$ af disse skulle være for en saadan Forandrings Vedtagelse.

Jeg skal, uden for meget at gaa ind i Detaillerne, dog tillade mig at henstille til nærmere Overveelse, om det virkelig kan siges, at Selskabet beslutter sin Opøsning, fordi det indvilliger i, at Regjeringen under bestemte Forudsætninger kan overtage Banen om 25 Aar. Selskabet optog for nogle Aar siden et Laan, og satte derfor Jernbanens samtlige Gæbende i Pant, saaledes, at naar det ikke betalte Renter af Capitalen og Afdrag, som det havde forbundet sig til, saa skulde hele Banen være forfalden til Realisation. Dette blev imidlertid paa ingen Maade anset som en be-